

OVER DE GRENS

Max Beckmann

De Duitse schilder Max Beckmann (1884-1950) zag zichzelf als een klassiek schilder. In een tijd waarin modernistische ontwikkelingen elkaar opvolgden en kunstenaars experimenteerden met abstractie, hield hij qua thematiek vast aan traditionele genres. Toch vertoont zijn werk kenmerken van het destijds heersende impressionisme, expressionisme en de Nieuwe Zakelijkheid. Drie musea besteden aandacht aan het werk van de kunstenaar. Kunstmuseum Bazel toont Beckmanns landschappen, Museum der bildenden Künste in Leipzig laat zijn portretten zien en het Städel Museum in Frankfurt richt zich op het werk dat Beckmann maakte in Amerika, waar hij vanaf 1947 verbleef.

Bazel, Kunstmuseum; tot en met 22 januari; 21 CHF; +41 (0)612066252; www.kunstmuseumbasel.ch

Leipzig, Museum der bildenden Künste; tot en met 22 januari; € 6,00 - € 8,00; +49 (0)341216990; www.mdbk.de
Frankfurt am Main, Städel Museum; tot en met 8 januari; € 7,00; +49 (0)696050980; www.staedelmuseum.de

Max Beckmann, 'Kleine Landschaft, Vicreggia', 1925, part. coll. Dullisland (© ProLitteris, Zürich)

Dora Maar, 'Sans Titre (Main-caquillage)', 1934, Parijs, Centre Pompidou (foto: © Kunstsammlung NRW)

Avant-gardistische vrouwen

Vaak domineert het werk van mannelijke kunstenaars op tentoonstellingen over twintigste-eeuwse kunst. 'The Other Side of the Moon' richt zich juist op acht vrouwelijke kunstenaars. Elk van hen heeft met haar artistieke kwaliteit, engagement en netwerk een grote bijdrage geleverd aan de culturele ontwikkelingen in de jaren twintig en dertig van de vorige eeuw. Naast Hannah Höch, Sophie Taeuber-Arp, Sonia Delaunay, Claude Cahun en Dora Maar behoren ook (de onbekendere) Florence Henri, Katarzyna Kobro en Germaine Dulac tot deze invloedrijke vrouwen. De tentoonstelling plaatst hun werk – schilderijen, fotografie, collage, film en sculptuur – in de context van dada, het surrealisme en het constructivisme.

Düsseldorf, K20; 22 oktober t/m 15 januari; € 8,00; +49 (0)2118381204; www.kunstsammlung.de

Johan Grimmonprez, 'Double Take', 2009 (filmstill)

Johan Grimmonprez

'It's a poor sort of memory, that only works backwards' is een overzicht van het werk van de Belgische filmmaker en kunstenaar Johan Grimmonprez (1962). In zijn werk refereert hij aan de invloed van het bewegende beeld (van tv-beeld tot Hollywoodfilm) op de totstandkoming van geschiedenis en persoonlijke herinneringen. Om dit te benadrukken maakt Grimmonprez gebruik van herkenbare bestaande beelden die hij bewerkt tot een nieuw geheel. Op de tentoonstelling is onder andere zijn vroege werk *Dial H-I-S-T-O-R-Y* (1997) te zien, een collage van televisiebeelden en homevideo's, die inspeelt op de angst voor terrorisme. Maar ook zijn recente film *Double Take* (2009) gaat in op de mechanismes van paranoia en angst met gekloonde Hitchcocks die zich in een gefotostaple metafoor van de Koude Oorlog begeven.

Gent, SMAK; 15 oktober t/m 8 januari; € 6,00; +32 (0)92407601; www.smak.be